

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 20/10
Люксембург, 4 март 2010 г.

Решение по дело C-297/08
Комисия/Италия

Съдът установява, че Италия не е приела всички необходими мерки за обезвреждането на отпадъците в регион Кампания

Това положение застрашава здравето на човека и уврежда околната среда

Европейската правна уредба¹ относно отпадъците има за цел опазването на здравето на човека и на околната среда. Държавите членки трябва да способстват за обезвреждането и оползотворяването на отпадъците, както и за ограничаване на генерирането им, по-специално чрез насърчаването на чисти технологии и продукти, които могат да бъдат рециклирани и използвани повторно. В този смисъл те трябва да създадат интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане, която да позволи на Съюза като цяло и на държавите членки поотделно да станат самодостатъчни по отношение на обезвреждането на отпадъците.

Италия транспонира новата Директива „за отпадъците“ през 2006 г.², а по отношение на регион Кампания с регионален закон се определят 18 еднородни териториални зони, в които да се извършва управлението и обезвреждането на битовите отпадъци, генерирани в съответните райони.

Вследствие на възникналото през 2007 г. кризисно положение във връзка с обезвреждането на отпадъците в регион Кампания Комисията предявява иск за неизпълнение срещу Италия, като я упреква за това, че не въвежда в този регион интегрирана и адекватна мрежа от инсталации, която да е в състояние да осигури самодостатъчност при обезвреждането на отпадъци въз основа на критерия за географска близост. Всъщност Комисията счита, че това положение поражда опасност както за здравето на хората, така и за околната среда.

Инфраструктурите за оползотворяване и обезвреждане на битовите отпадъци

Италия твърди, че е увеличила нивото на разделно събиране на отпадъците, въвела е в експлоатация две депа за отпадъци и е изградила допълнителни инсинератори. Тя се позовава и на неизпълнение на договорни задължения и престъпни действия, независещи от нейната воля, които съставляват случаи на непреодолима сила.

Съдът припомня, че за въвеждането на интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане на отпадъци държавите членки разполагат с право на преценка по отношение на избора на териториалната основа, която считат за подходяща за постигането на самодостатъчност на национално ниво. Поради спецификата на някои видове отпадъци може да се окаже подходящо третирането им да бъде съсредоточено в една или няколко структури на национално ниво или дори да се осъществява в рамките на сътрудничество с други държави членки. За сметка на това относно неопасните битови отпадъци, за които не са необходими специални инсталации, държавите членки трябва да организират мрежа от инсталации за обезвреждане възможно най-близко до местата на генериране, без да се

¹ Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъците (ОВ L 114, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45), която кодифицира Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 година относно отпадъците (ОВ L 194, стр. 39).

² Закон № 152/2006 от 3.4.2006 г.

засяга възможността за провеждане на междурегионално и дори трансгранично сътрудничество, което да е в съответствие с принципа на близост.

Ако държавата членка реши да организира обхващането на своята територия на регионална основа, както е направил в случая Италия, всеки регион трябва да осигури третирането и обезвреждането на своите отпадъци възможно най-близко до мястото на генерирането им въз основа на принципа на близост.

Значителните количества отпадъци, натрупани по пътищата в регион Кампания, въпреки помощта на други италиански региони и на германските власти показват **структурния дефицит на инсталации, за който не е било възможно да се намери решение. Италия впрочем признава**, че към момента на изтичане на определения в мотивираното становище срок инсталациите, които съществуват и функционират в региона, далеч не покриват реалните ѝ нужди.

Противопоставянето на населението, неизпълнението на договорни задължения и наличието на престъпни действия не представляват непреодолима сила, която да обоснове неизпълнението на задълженията по Директивата или липсата на ефективно и своевременно изграждане на инфраструктурите.

Опасността за здравето на човека и увреждането на околната среда

Италия поддържа, че управлението на отпадъците в регион Кампания не е имало вредни последици за околната среда и за здравето на човека.

Съдът припомня, че макар **директивата да установява цели, свързани с опазването на околната среда и закрилата на здравето на човека**, тя не уточнява конкретното съдържание на мерките, които да бъдат предприети, и оставя известна свобода на преценка на държавите членки. Съдът обаче пояснява **превантивния характер на последната цел** в смисъл, че **държавите членки не трябва да излагат на опасност здравето на човека** при операциите по оползотворяване или обезвреждане на отпадъците.

Италия не оспорва, че към момента на изтичане на установения в мотивираното становище срок 55 000 тона отпадъци са разпръснати по обществените пътища, 110 000—120 000 тона подлежащи на третиране отпадъци се намират в общинските площадки за складиране и населението, загубило търпение, изгаря купищата нечистотии. Впрочем Италия сама признава произтичащата от това положение опасност за здравето на хората, което е изложено на явен риск.

Ето защо **Съдът постановява, че като не е въвела интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за оползотворяване и за обезвреждане на отпадъците в близост до мястото на генерирането им и като не е приела всички необходими мерки, за да предотврати застрашаването на здравето на човека и увреждането на околната среда в регион Кампания, Италия не е изпълнила задълженията си по Директивата „за отпадъците“.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок. Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобразила със съдебното решение, тя може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708
Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106